

Základní informace k bakalářské SZK na Katedře dokumentárního filmu FAMU 2024

Podmínkou přistoupení k SZK je odevzdání bakalářské teoretické práce a bakalářského filmu způsobem stanoveným AMU a FAMU – více viz **Studijní a zkušební řád AMU ze dne 31. 1. 2023** a další důležité informace o formálních náležitostech najdete zde:

[https://www.famu.cz/media/Studijn%C3%AD a zku%C5%A1ebn%C3%AD %C5%99%C3%A1d AMU 31.1.2023.pdf](https://www.famu.cz/media/Studijn%C3%AD%20a%20zku%C5%A1ebn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d%20AMU%2031.1.2023.pdf)

[https://www.famu.cz/media/Vynos dekanky c. 3 2023 o studiu na FAMU.pdf](https://www.famu.cz/media/Vynos%20dekanky%20c.%203%202023%20o%20studiu%20na%20FAMU.pdf)

<https://www.famu.cz/cs/studuji/studijni-oddeleni/statni-zaverecne-zkousky/>,

<https://www.famu.cz/cs/studuji/studijni-oddeleni/vskp/> a

<https://www.amu.cz/cs/studium/bakalarske-diplomove-a-disertacni-prace-vskp/>

Rozsah bakalářské teoretické práce: minimálně **20 normostran vlastního textu** (36 000 znaků včetně mezer a poznámek pod čarou, bez seznamu literatury, abstraktu a případných příloh).

Termín odevzdání bakalářských prací musí být nejméně 1 měsíc před datem konání obhajoby. Kvalifikační práce se odevzdává prostřednictvím informačního systému KOS. Student*ka nahraje kvalifikační práci jako jeden datový soubor ve formátu PDF a potvrdí tlačítkem „Potvrdit odevzdání“. Okamžikem nahrání je práce považovaná za odevzdanou. Student*ka dále předá katedře 2 výtisky práce ve vazbě jako pomocný pro potřeby oponenta a zkušební komise státní závěrečné zkoušky. Nejpozději při odevzdání práce student*ka vyplní do KOS ostatní předepsané údaje: překlad názvu do anglického jazyka či jiného cizího jazyka podle zadání práce, abstrakt v českém a anglickém jazyce, případně jiném cizím jazyce podle zadání práce, klíčová slova. Listinná a elektronická verze kvalifikační práce musí být shodná a zároveň korespondovat se zadáním v informačním systému KOS.

Termín odevzdání 2 svázaných výtisků bakalářské teoretické práce na sekretariát KDT FAMU a vložení textového souboru do KOSu: **1 měsíc před začátkem státní zkoušky (tj. do 21. 12. 2023 / 6. 5. 2024 / 9. 8. 2024)**

Termín odevzdání bakalářského filmu do Studia FAMU: **1 týden před vlastní projekcí – (tj. do 16. 1. 2024 / 30. 5. 2024 / 2. 9. 2024)**

Termíny konání jednotlivých částí bakalářské SZK 2024 – mimořádný zimní termín:

23. 1. 2024 9:30-11:00h učebna KDT 211 – ústní zkoušení z předmětů „Dějiny českého a světového dokumentárního filmu“ a „Dějiny světové kinematografie“

23. 1. 2024 12:00-13:30h Projekce FAMU Lažan – projekce bakalářských filmů

23. 1. 2024 13:45-15:00h učebna KDT 211 – ústní obhajoba bakalářského filmu a bakalářské teoretické práce

Termíny konání jednotlivých částí bakalářské SZK 2024 – jarní termín:

6. 6. 2024 9:30-11:30h učebna KDT 211 – ústní zkoušení z předmětů „Dějiny českého a světového dokumentárního filmu“ a „Dějiny světové kinematografie“

6. 6. 2024 13:00-14:30h Projekce FAMU Lažan – projekce bakalářských filmů

6. 6. 2024 15:00-16:30h učebna KDT 211 – ústní obhajoba bakalářského filmu a bakalářské teoretické práce

Termíny konání jednotlivých částí bakalářské SZK 2024 – podzimní termín:

5. 9. 2024 9:30-12:00h učebna KDT 211 – ústní zkoušení z předmětů „Dějiny českého a světového dokumentárního filmu“ a „Dějiny světové kinematografie“

9. 9. 2024 9:30-12:00h Projekce FAMU Lažan – projekce bakalářských filmů

9. 9. 2024 13:00-15:15h učebna U2 – ústní obhajoba bakalářského filmu a bakalářské teoretické práce

Vlastní průběh bakalářské SZK:

- A. Teoretická ústní zkouška z Dějin českého a světového dokumentárního filmu
- B. Teoretická ústní zkouška z Dějin světové kinematografie
- C. Projekce a obhajoba absolventského uměleckého výkonu – Autorského bakalářského filmu
- D. Obhajoba písemné práce – Bakalářská teoretická práce

Milé studentky a milí studenti, k SZK bakalářského programu si prosím připravte k části Dějiny českého a světového dokumentárního filmu vytištěný seznam filmů, který odevzdáte v den zkoušky.

Ke každému okruhu si připravte minimálně 3 tituly bez ohledu na jejich délku. Průběh zkoušení bude probíhat výběrem tématu, které si náhodně vylosujete, následná diskuse bude probíhat na základě filmů, které jste viděli.

K části Dějiny světové kinematografie si připravte 3 okruhy, z nichž si bude moci zkoušející vybrat.
Zároveň je třeba mít povědomí také o ostatních tématech, protože z nich dostanete doplňující otázky.

Tematické okruhy teoretické ústní zkoušky z Dějin českého a světového dokumentárního filmu (ad bod A):

1. Dva počátky kinematografie (Lumièrové x Méliès) - charakteristika a diference. Charakteristika vývoje z hlediska vztahu k realitě a konstituce dokumentárního filmu (aktuality, senzační skutečné výjevy). Ustavení instituce kinematografie do roku 1910 – podoba filmového představení, příklady estetického vývoje mizanscény. Rozvoj aktualit. Vztah k pojmu dokumentární a dokument v počátcích kinematografie.

2. Robert Flaherty, (dokumentární) film jako dramatická rekonstrukce skutečných situací, narativní postupy u Flahertyho, technologické okolnosti natáčení (testování materiálu, vyvolávání a projekce denních prací protagonistům v průběhu natáčení v místě natáčení). Srovnání s pojetím dokumentování „jiné“ reality u Schoedsacka a Coopera. Populárně-vědecký film (lékařské filmy, osvětové snímky, Jean Painlevé). Cestopisné filmy.

3. Montážníci – spojení důrazu na snímanou realitu („život zachycený při činu“) a její „umělou“ reinterpetaci v novém skladebném celku. Dziga Vertov, asociální a analytické kořeny filmu, tvůrčí využití technologických možností filmu (triky, splývání aktuálních a archivních materiálů ve prospěch montáže; archivní rekonstrukce událostí – Esfir Šubová). Manifesty kinooků: Kinopravda, kinooko, revolucionářský, experimentální i propagandistický rozměr prvních let sovětského filmu.

4. Francouzská poetická avantgarda se vztahem k „autentické“ realitě (Jean Epstein, Louis Buñuel, René Clair, Man Ray, Jean Painlevé, ranný Alberto Cavalcanti a další). Německý čistý film z hlediska dokumentu (Walter Ruttmann, Laszlo Moholy-Nagy a později zčásti navazující Leni Riefenstahlová. Dokumentární a sociální fáze avantgard (konec 30. let: Jean Vigo, Hans Richter atd.).

5. Regionální fokus na Československo 1918-1939: dokument a instituce, dokument a reklama, dokument a umění. Alexander Hackenschmied, Karel Plicka, Jiří Lehovc, Jiří Weiss. Empirická estetika českého (nejen dokumentárního) filmu vycházející z vkladu fotografických a kameramanských profesí

v počátcích filmu. Fotografie a film jako nástroj etnografické dokumentace (Karel Plicka). Česká reakce na ruské montážníky a další avantgardy – dva rámce: pokusy o navázání ve směru extatické svobody a dionýských aspektů avantgard (ranný Alexander Hackenschmied, Otakar Vávra, Čeněk Zahradníček) a zvláštní splnutí edukativního filmu s energií experimentů (ranný Jiří Lehevec).

6. Dokumentární žánry jako zavedené nástroje produkce reality ve válečném kontextu – propaganda v duchu fašismu (Německo – Triumf vůle), komunismu (Sovětský svaz – Pád Berlína) či demokratických ideálů (USA, GB – Zač jsme bojovali, Příběh létající pevnosti a další). Porovnání styčných ploch a diferencí na konkrétních příkladech. John Grierson a formování anglické dokumentární školy i NFB. Dokumentární film jako instituce objektivního svědectví, zrod terminologického označení.

7. Reflexe války v dokumentárním filmu – stříhové filmy jako reakce na vyhraněný styl propagandy (Život Adolfa Hitlera – Paul Rotha, Noc a mlha, Guernica – Alain Resnais, Obyčejný fašismus – Michael Romm atd.). Rozvoj politického dokumentárního filmu: Bída v Borinage (r. Henri Storck a Joris Ivens), Země bez chleba.

8. Sociologicky inspirované filmové studie městského prostředí a jeho jednotlivých znaků, situací, projevů (Lionel Rogosin – Na Bowery, počátky Free cinema), rozvíjení konceptu sociálních studií různých vrstev a skupin městských aglomerací. Propojení s městskými symfoniemi od 20.let. Témata na okraji (bezdomovectví – Georges Lecombe, Lionel Rogosin - chudoba, rasismus) – USA, Španělsko, Belgie, Německo, Velká Británie, Francie.

9. Etnologická a venkovská tematika v dokumentárním filmu, antropologie každodenního života zanikající a mizející tradiční vesnice ustupující vesnici globální po druhé světové válce (Rouquier). Rozvíjení tohoto konceptu až do současnosti. Film a antropologie – Jean Rouch.

10. Joris Ivens – dějiny dokumentárního filmu a jeho hlavních konceptů soustředěné v životě jednoho filmaře: Výtvarný experiment s prostorem a časem (Most), sociální (Španělská země) a politicky angažovaný dokument (Borinage), válečný film (Daleko od Vietnamu), poetický esejistický koncept (Děšť, Setkání Seiny s Paříží). Film jako esej (Chris Marker aj.).

11. Počátky nových vln v kontaktu s dokumentárním filmem (Alain Resnais, A. Vardová, Jean-Luc Godard, Alexander Kluge). Kanada – Skupina Pěti. Brazílie – Cinema Novo. Německo. Španělsko. Politicky-angažované produkce a prolínání dokumentárních postupů s postupy hraného filmu (např. F. Arrabal, R. W. Fassbinder, Hans-Jürgen Syberberg, M. Jancsó aj.).

12. Cinéma direct a cinéma-vérité: kontextualizace pojmů a jejich vysvětlení, technologické a technické aspekty, tvůrčí aspekty, historie, tvůrci, filmy v USA, Francii a Kanadě.

13. Politická propaganda a politicky angažovaný film konce 60. a začátku 70. let. Proměna paradigmatu a akcentů s nástupem televize. Televizní dokumentární žánry versus filmová line dokumentu – střet na příkladě kontroverzního vstupu Leacock-Penebaker-Mayslesové do americké televize. Dílo a osobnost Fr. Wisemana.

14. Situace českého dokumentárního filmu po r. 1945 – nové instituce & nové generace, zpravodajský film a státní zakázky, postupný nástup autorského dokumentu 50. a 60. let. Typické žánry a témata. Miro Bernat, Václav Táborský, Jan Špáta, Karel Vachek, Evald Schorm.

15. Český dokumentární film v době tzv. normalizace. Osud generace nové vlny, nástup silné generace 70. a 80. let. Sociální tematika, gender. Dokumentární film pro a proti režimu. Václav Hapl, Drahomíra Vihanová, Věra Chytilová, Olga Sommerová, Helena Třeštková, Pavel Koutecký.

Okruhy z oblasti Dějin světové kinematografie (ad bod B)

1. Počátky filmu v Evropě do roku 1918 (vznik národních kinematografií, převažující žánrová produkce a konstituce filmového průmyslu, hlavní estetické tendence filmové mizanscény).
 2. Počátky filmu v USA do roku 1918 (první tvůrci, studia a vznik Hollywoodu, hlavní estetické tendence).
 4. Rozvoj Hollywoodu a konstituce žánrů
 5. Francouzský film 20. let a filmové avantgardy
 6. Německý expresionismus
 7. Poetický realismus
 8. Druhá světová válka a kinematografie – vlivy, dopady, klíčové jevy
 9. Neorealismus
 10. Americký film v poválečném období 1945-1970 (studující si vybere jedno období a jednu estetickou tendenci)
 11. Autorství, umělecký film od 1960 do současnosti (studující si vybere tři autorské filmaře/ky).
 12. Nové vlny (Francie, Československo, Německo, Velká Británie, ad.)
 13. Nový Hollywood
 14. Politicko-kritický film. Nástup digitálních technologií a proměny filmového průmyslu na přelomu 20. a 21. století.
 15. Nástin vývoje kinematografií mimo Evropu a Hollywood v posledních padesáti letech – studující si vyberu jednu oblast svého zájmu a tu představí (např. japonská kinematografie, latinskoamerický film, žánrovou produkci aj.).
-

Doporučená literatura:

Dokumentární film

NAVRÁTIL, Antonín: Cesty k pravdě či lži. 70 let čs. dokumentárního filmu. Praha 1968. [Nebo též: Vývoj čs. dokumentárního filmu. Praha 1968.]

BARSAM Richard Meran, Nonfiction Film: A Critical History. George Allen & Unwin, zejm. 1992 a další vydání.

GEVA, Dan: A Philosophical History of Documentary 1895-1959. Palgrave Macmillan, 2021.

BRUZI, Stella: A New Documentary. Routledge. 2. vydání. 2006.

LaROCCA, David (ed.): The Philosophy of Documentary Film. Lexington Books. Londýn 2017.

Světová kinematografie

Kristin Thompsonová, David Bordwell, Dějiny filmu. Přehled světové kinematografie. Praha, AMU, James Monaco, Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií: umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie. Praha, Albatros 2004.

Česká kinematografie

BARTOŠEK, Luboš: Náš film. Kapitoly z dějin (1896-1945). Praha 1985. [Nebo též: Dějiny československé kinematografie I a II. Praha 1979 a 1982.]

DOLEŽAL, Jiří: Česká kultura za protektorátu. Školství, písemnictví, kinematografie. Praha 1996. [část o kinematografii]

HAVELKA, Jiří: Kronika našeho filmu 1898-1965. Praha 1967.

SZCZEPANIK, Petr: Konzervy se slovy. Počátky zvukového filmu a česká mediální kultura 30. let. Brno: Host 2009.

Doporučené texty k českému filmu:

BREGANT, Michal: Avantgardní tendence v českém filmu. Filmový sborník historický 3, Praha 1990, s. 137-174.

CIESLAR, Jiří: Česká kulturní levice a film ve dvacátých letech. Praha 1978.

HAVELKA, Jiří: 50 let československého filmu (Sbírka statistického a dokumentačního materiálu). Praha 1953.

HRADSKÁ, Viktoria: Česká avantgarda a film. Praha 1976.

KLIMEŠ, Ivan: Z počátku scenáristiky v českých zemích. Iluminace 4, 1992, č. 2, s. 57-96.

KLIMEŠ, Ivan: Po nástupu zvuku (1930-1945). In: Marta Sylvestrová (ed.), Český filmový plakát 20. století. Moravská galerie v Brně - Ex libris, Praha, Brno - Praha 2004, s. 77-85.

KLIMEŠ, Ivan: Kinematografie v rukou státu (1945-1959). In: Marta Sylvestrová (ed.), Český filmový plakát 20. století. Moravská galerie v Brně - Ex libris, Praha, Brno - Praha 2004, s. 86-94.

KLIMEŠ, Ivan: Filmaři a komunistická moc v Československu. Iluminace 16, 2004, č. 4, s. 129-137.

MAREŠ, Petr: Politika a "pohyblivé obrázky". Spor o dovoz amerických filmů do Československa po druhé světové válce. Iluminace 6, 1994, č. 1, s. 77-95.

MOCNÁ, Dagmar: "Červená knihovna" v českém filmu třicátých let. Iluminace 7, 1995, č. 2, s. 53-98.

MOCNÁ, Dagmar: Kondelík a "kondelíkovština". Iluminace 10, 1998, č. 4, s. 39-60.

Ptáček, Luboš (ed.): Panorama českého filmu. Olomouc 2000.

RAK, Jiří + Ivan Klimeš: Idea národního historického filmu v české meziválečné společnosti. Iluminace 1, 1989, č. 2, s. 23-37.

RAK, Jiří: Úvahy o národním charakteru českého filmu po roce 1918. Iluminace 1, 1989, č. 1, s. 30-42.

Referenční filmy českého a světového dokumentárního filmu:

Walter Ruttmann: Berlín, symfonie velkoměsta (1927)

Joris Ivens: Borinage (1933, spolu s Henry Storckem)

Jean Vigo: Na slovíčko, Nice (1929)

Hans Richter: Inflace (1927)

Robert Siodmak: Lidé v neděli (1929)

John Grierson: Rybáři (1929)

Jay Leyda: Ráno v Bronxu (1932)

Dziga Vertov: Leninská kinopravda (1925), Muž s kinoaparátem (1929), Symfonie Donbasu (1931)

Esfir Šubová: Pád dynastie Romanovců (1927)

Viktor Turin: Turksib (1928)

Robert Flaherty: Nanuk – člověk primitivní (1922), Moana (1924), Muž z Aranu (1933), Příběh z Louisiany (1948)

Merian C. Cooper, Ernest B. Schoedsack: Chang (1927)

Luis Buñuel: Země bez chleba (1933)

Joris Ivens: Déšť (1929), Španělská země (1937), Setkání Seiny s Paříží (1957)

Karel Plicka: Zem spieva (1933)

Jiří Weiss: Píseň o smutné zemi (1937), Naše země (1938)

Alexander Hackenschmied: Řeka života a smrti (1939)

Elmar Klos: Vynášíme Morenu (1937) a další baťovské reklamy

Jiří Lehovec: Kamenná sláva (1938), Miliony na dlažbách (1939), Věrná hvězda (1940), Rytmus (1941), Ludvík Kuba (1951), Barevný svět Otakara Nejedlého (1954), Příběh staré řeky (1957)

Alberto Cavalcanti: Uhelná tvář (1936)

Basil Wright, Harry Watt: Noční pošta (1936)

Robert Flaherty: Průmyslová Británie (1932)

Harry Watt: Severní moře (1938)

Pare Lorentz: Pluh, který zoral pláň (1936)

Herbert Kline, Alexander Hackenschmied: Krize (1938)

Joris Ivens: Power and the Land (1940)

Leni Riefenstahlová: Triumf vůle (1935), Olympiáda I+II. (1936)

Jurij Jakovlevič Rajzman: Pád Berlína (1945)

Harry Watt: Noční nálet (1941)

Humphrey Jennings: Hoří (1941)

Frank Capra: Zač jsme bojovali (1942-44)
William Wyler: Příběh létající pevnosti (1944)
Roberto Rosellini: Řím otevřené město (1946)
René Clément: Bitva o koleje (1944)
Roman Karmen: Soud národů (1946)
Jiří Weiss: Věrní zůstaneme (1945)
Michail Romm: Obyčejný fašismus (1962-65)
Rudolf Krejčík: Všední dny velké říše (1963)
Alain Resnais: Guernica (1950), Noc a mlha (1956)
Miro Bernat: Motýli tady nežijí (1958)
Erwin Leiser: Eichmann a Třetí říše (1962)
Marcel Ophüls: Lítost a soucit (1970)
Alain Resnais: Hirošimo, má láska (1959)
George Franju: Krev zvířat (1949)
Georges Rouquier: Farrebique (1946), Biquefarre (1983)
Bert Haanstra: Zrcadla Holandska (1950)
Alexander Hackenschmied: Kongresová knihovna (1945)
Kazimierz Karabasz: Muzikanti (1960)
Jiří Krejčík: Kováci (1946)
Miroslav Hubáček: Jeden, tisíc, milion (1948)
Přemysl Freiman a Jan Kliment: Běda tomu, skrze něhož přichází pohoršení (1950)
Lionel Rogosin: Na Bowery (1954)
Karel Reisz, Tony Richardson: Maminka to nedovolí (1955)
Lindsay Anderson: Každý den kromě Vánoc (1957)
Karel Reisz: Hoši z Lambethu (1958)
Robert Drew, Richard Leacock, D.A. Pennebaker, Albert a David Mayslesové: Primárky (1960)
Joyce Copra, Richard Leacock: Všechno nejlepší ke Dni matek (1963)
Robert Drew, Richard Leacock: Krize (1963)
Peter Wintonick: Cinema Verité, Defining the Moment (1999)
Jean Rouch: Já, černoč (1958), Kronika jednoho léta (1961)
Chris Marker: Pařížský máj (1963)
Francois Reichenbach: Amerika očima Francouze (1960)
Václav Táborský: Zablácené město (1963), Hostinec (1963)
Karel Vachek: Moravská Hellas (1963), Spříznění volbou (1969)
Evald Schorm: Zrcadlení (1964), Žít svůj život (1963)
Jan Špáta: Proč? (1964)
Drahomíra Vihanová: Fuga na černých klávesách (1965), Dva týdny se správnými chlapy (1977),
Dukovany vroucí kotel (1987)
Milan Peer: Ticho (1968)
Milan Čermák, Štefán Kamenický, Ctibor Kováč, Ladislav Kudelka: Čierne dni (1968)
Vlado Kubenka, Peter Mihálik, Dušan Trančík: Tryzňa (1969)
Václav Hapl: Člověk neumírá žízni (1970)
František Vlácil: Město v bílém (1972)
Dušan Hanák: Obrazy starého sveta (1972)
Věra Chytilová: Čas je neúprosný (1978)
Petr Slavík: Bez lítosti (1983)
Olga Sommerová: S tebou táto (1981), Zkus to dokázat (1987)

Referenční filmy světové kinematografie:

filmy bratří Lumiérů (Východ z továrny, 1895)
Cesta na Měsíc (Georges Méliés, 1902)

Zrození národa (David Wark Griffith, 1915)
Intolerance (David Wark Griffith, 1916)
Kabinet doktora Caligariho (Robert Wiene, 1920)
Zadními schody (Paul Leni, Leopold Jessner, 1921)
Opus 1 (Walther Ruttmann, 1921)
Vozka smrti (Victor Sjöström, 1921)
Návrat k rozumu (Man Ray, 1923)
Mechanický balet (Fernand Léger, 1924)
Poslední štace (Friedrich Wilhelm Murnau, 1924)
Mezihra (René Clair, 1924)
Chamtivost (Erich von Stroheim, 1925)
Křižník Potěmkin (Sergej Ejzenštejn, 1925)
Matka (Vsevolod Pudovkin, 1926)
Ménilmontant (Dimitrij Kirsanoff, 1926)
Metropolis (Fritz Lang, 1927)
Slaměný klobouk (René Clair, 1927)
Pád dynastie Romanovců (Esfir Šubová, 1927)
Frigo na mašině (Buster Keaton, 1927)
Vormittagsspuk (Hans Richter, 1928)
Člověk s kinoaparátém (Dziga Vertov, 1929)
Myšlenka (Berthold Bartosch, 1932)
Čapajev (Vasilijevové, 1934)
Kompozice v modré (Oskar Fischinger, 1935)
Trade Tattoo (Len Lye, 1937)
Hôtel du Nord (Marcel Carné, 1938)
Jih proti severu (Victor Fleming, 1939)
Přepadení (John Ford, 1939)
Žid Süß (Veit Harlan, 1940)
Občan Kane (Orson Welles, 1941)
Meshes of the Afternoon (Maya Deren, A. Hammid, 1943)
Pojistka smrti (Billy Wilder, 1944)
Paisa (Roberto Rossellini, 1946)
Hluboký spánek (Howard Hawks, 1946)
Fireworks (Kenneth Anger, 1947)
Zloději kol (Vittorio de Sica, 1948)
Orfeus (Jean Cocteau, 1949)
Rašómon (Akira Kurosawa, 1950)
Sunset boulevard (Billy Wilder, 1950)
Zpívání v dešti (Stanley Donen, 1952)
V pravé poledne (Fred Zinnemann, 1952)
Léto s Monikou (Ingmar Bergman, 1953)
Slovo (C.T. Dreyer, 1955)
Rebel bez příčiny (Nicholas Ray, 1955)
Recreation (Robert Breer, 1957)
Dotek zla (Orson Welles, 1958)
Můj strýček (Jacques Tati, 1959)
Science Friction (Stan Vanderbeek, 1959)
Pull My Daisy (Robert Frank, 1959)
Kapka medu (Tony Richardson, 1961)
Dog Star Man (Stan Brakhage, 1961-64)
Zatmění (Michelangelo Antonioni, 1962)

Válečné hry (Mai Zetterling, 1962)
Report (Bruce Conner, 1963-67)
Lapis (James Whitney, 1963-66)
Duo Concertantes (Larry Jordan, 1964-66)
Bůh a ďábel v zemi slunce (Glauber Rocha, 1964)
Je mi dvacet let (Marlen Chucijev, 1964)
Bláznivý Petříček (J-L. Godard, 1965)
Stíny zapomenutých předků (Sergej Paradžanov, 1965)
Mlčení (Ingmar Bergman, 1965)
Persona (Ingmar Bergman, 1966)
Rozloučení se včerejškem (Alexander Kluge, 1966)
A co dále Baltazare (Robert Bresson, 1966)
Elvira Madiganová (Bo Widerberg 1967)
T,O,U,C,H,I,N,G (Paul Sharits, 1968)
Bezstarostná jízda (Dennis Hopper, 1969)
Emigranti (Jan Troell, 1970)
Člověk z mramoru (Andrzej Wajda, 1976)
Bez střechy a bez zákona (Agnes Varda, 1985)
Bez slunce (Chris Marker, 1983)
Police Story (Jackie Chan, 1985)
He Stands In a Desert Counting the Seconds of His Life (Jonas Mekas, 1985)
Epidemie (Lars von Trier, 1987)
Mrtvý muž (Jim Jarmusch, 1995)